

Όταν σφίγγουν το χέρι, ο ήλιος είναι βέβαιος για τον κόσμο!

Γ.Ρίτσος

Πρωτεργάτης

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΛΑΥΡΙΟΥ & ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΤΟΣ 2^ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 005 ΑΠΡΙΛΗΣ 2022

1^Η ΜΑΗ 2022

!!...κάποτε, αηδιάζουν

οι καιροί. Και οι εδηϊδες

των δαών ξεσηάνε...!!

-Μηρεχτ

ΕΛΠΙΔΑ

Η ΠΑΛΗ

ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 1^Η ΜΑΗ

10:30ΠΜ

ΛΑΥΡΙΟ

ΑΓΑΛΜΑ ΜΕΤΑΛΛΟΥΧΩΝ

ΚΛΑΔΟΣ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Στη μάχη για την υπογραφή κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας

Τα τελευταία δύο χρόνια, οι εργαζόμενοι σε εστίαση και ξενοδοχεία έχουμε χτυπηθεί από την ανεργία, τις αναστολές εργασίας, τη μισοδουλειά μέσα από το πρόγραμμα ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ που είναι ακόμα σε ισχύ και αξιοποιείται σε ξενοδοχεία και μεγάλες επιχειρήσεις εστίασης.

Το Συνδικάτο Επισιτισμού Τουρισμού πρωτοστάτησε από την πρώτη στιγμή στην οργάνωση του αγώνα των εργαζομένων του κλάδου για μέτρα προστασίας του εισοδήματος και της υγείας των εργαζομένων. Για την επαναπόσληψη των εποχικών εργαζομένων, ενάντια στις απολύσεις και την απληρωσιά, για να μην μείνει κανένας εργαζόμενος χωρίς εισόδημα. Πρωτοστάτησε στην οργάνωση της πραγματικής αλληλεγγύης για να μη λείψουν τα βασικά από κανένα σπίτι συναδέλφου.

Δίνουμε συνέχεια στον αγώνα για σύγχρονα δικαιώματα, όπως προκύπτουν από την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας τον 21ο αιώνα.

ΔΕ συμβιβάζομαστε με τη δουλειά ήλιο με ήλιο, όπως προβλέπεται από το νόμο-έτρωμα Χατζηδάκη, πλευρές του οποίου υπάρχουν στην κλαδική Συλλογική Σύμβαση των ξενοδοχοϋπαλλήλων (διευθέτηση χρόνου εργασίας σε περίοδο αυξημένης πληρότητας). Δε συμβιβάζομαστε με τις αυξήσεις ψίχουλα που «τάζει» η κυβέρνηση της ΝΔ, που προκύπτουν από το νόμο Βρούτση- Αχτσιόγλου (ψήφισε η ΝΔ και εφάρμοσε ο ΣΥΡΙΖΑ), δηλαδή με υπουργική απόφαση, με βάση την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, καταπατώντας τη διαπραγματευτική δυνατότητα των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

ΔΕ συμβιβάζομαστε με την «κανονικότητα» που λέει πως κάθε τρεις μέρες ένας εργάτης δε θα επιστρέφει στο σπίτι του, με βάση τα καταγεγραμμένα εργατικά «δυστυχήματα» λόγω της έλλειψης μέτρων προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς αφού για τους εργοδότες αυτά θεωρούνται κόστος, λόγω της υποστελέχωσης των ελεγκτικών μηχανισμών της επιθεώρησης εργασίας. Ακόμα και τώρα, που τα εργατικά «ατυχήματα» συναδέλφων μας διανομέων, που πολλές φορές είναι θανατηφόρα, η ειδικότητα του διανομέα παραμένει εκτός ΒΑΕ, η ευθύνη για τη συντήρηση του οχήματος και τα ατομικά μέσα προστασίας βαραίνει τον εργαζόμενο και όχι τον εργοδότη.

ΔΕ μας πείθει η κυβέρνηση της ΝΔ ότι από την έναρξη της καλοκαιρινής σεζόν και έπειτα η πανδημία τελειώνει, αφού θέλει να δώσει για μια ακόμη φορά το πράσινο φως στο ατελείωτο «φαγοπότι» στους tour operator, στους ξενοδόχους και στις αεροπορικές εταιρείες σε βάρος της υγείας των εργαζομένων και όλου του λαού. Την ίδια στιγμή, εξακολουθεί να αρνείται τη δημιουργία Δημόσιου Γενικού Νοσοκομείου στην περιοχή της Ανατολικής Αττικής, μια περιοχή με μεγάλη βιομηχανική ζώνη, με το μεγαλύτερο αεροδρόμιο στην Ελλάδα, με δύο λιμάνια και μαζικότατους χώρους δουλειάς (όπως το εκπαιδευτικό χωριό), που το επόμενο διάστημα θα «βουλιάξει» από τουρισμό.

ΔΕΝ επιλέγουμε στρατόπεδο ληστών στον πόλεμο που είναι σε εξέλιξη με την ενεργή εμπλοκή της χώρας μας, με τις υποδομές της να αξιοποιούνται ως ορμητήριο για τα δολοφονικά σχέδια των ιμπεριαλιστών. Τίποτα δεν έχουμε να περιμένουμε από το νέο μοίρασμα των αγορών, των δρόμων μεταφοράς εμπορευμάτων, των ενεργειακών πηγών.

ΔΕ δεχόμαστε «να σφίξουμε κι άλλο το ζωνάρι», να υποστούμε τις συνέπειες από το κόστος των πολεμικών δαπανών, από την περαιτέρω αύξηση της ακρίβειας που έχει προκύψει από την πολιτική της

απελευθέρωσης της ενέργειας, την πολιτική στήριξη με κρατικό χρήμα των επιχειρηματικών ομίλων και τώρα, με την εξέλιξη του πολέμου γιγαντώνεται.

Είναι κρίσιμο σε αυτή τη φάση να μεγαλώσει η οργάνωση των εργαζομένων σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε γειτονιά, με το δυναμισμό του Συνδικάτου και των Παραρτημάτων του, με την ενίσχυση των επιχειρησιακών σωματείων όπου υπάρχουν και την αγωνιστική τους δράση, τη δημιουργία νέων σωματείων όπου υπάρχει η δυνατότητα. Να δυναμώσει η συλλογική συζήτηση και δράση, να δημιουργηθούν εστίες αγώνα για να αποκρούσουμε την επίθεση κυβέρνησης και εργοδοσίας, για να διεκδικήσουμε ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς μας, συγκροτημένα δικαιώματα μέσα από ΣΣΕ, την κατάργηση φόρων σε ρεύμα, φυσικό αέριο, είδη πλατιάς κατανάλωσης, για να σταματήσει η εμπλοκή της χώρας μας στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

ΔΕΝ περιμένουμε σωτήρες, αυτό το κάνουμε καθαρό! Παίρνουμε την κατάσταση στα χέρια μας. Αυτό απέδειξαν οι πρόσφατοι αγώνες των εργατών της COSCO, της ΛΑΡΚΟ, των διανομέων της Efood.

Στη Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου Επισιτισμού Τουρισμού και Ξενοδοχείων που πραγματοποιήθηκε στις αρχές του Μάρτη, παρουσιάστηκε το σχέδιο κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης σε ξενοδοχεία και εστίαση και υπερψηφίστηκε ως βάση για διεκδίκηση στους χώρους δουλειάς, στα ξενοδοχεία, στις μεγάλες επιχειρήσεις εστίασης. Στα μέσα Μάρτη, σε κοινή σύσκεψη με τα κλαδικά σωματεία σε Κέρκυρα, Θεσσαλονίκη και Χανιά, επιχειρησιακά σωματεία που κινούνται σε αγωνιστική κατεύθυνση από την Αττική και την υπόλοιπη Ελλάδα καταλήξαμε σε συντονισμό με αιχμή την επιτυχημένη απεργία που έγινε στις 6 Απρίλη, την κλιμάκωση με την απεργία της 1ης Μάη και απεργιακή κινητοποίηση του κλάδου τον Ιούνιο.

Επιδιώκουμε να υπογραφούν Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με ουσιαστική βελτίωση των όρων αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων ώστε αυτοί να ρυθμίζονται συλλογικά, όχι ατομικά όπως γίνεται μέχρι σήμερα στο σύνολο των εργαζομένων στην εστίαση. Η ατομική διαπραγμάτευση με τον εργοδότη από την αρχή έχει τον εργαζόμενο «ριγμένο», όσο δεν υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας σε ισχύ. Με αυτό τον τρόπο, από καλύτερους όρους οι εργαζόμενοι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την εργοδοτική αસυδοσία, να υπερασπιστούμε το δωρο, να σταματήσει η πολυαπασχόληση των εργαζομένων σε δύο και τρία πόστα, να μη ζούμε πια με μισθούς πείνας. Οι διανομείς να έχουν μέσα πραγματικής ατομικής προστασίας και την ευθύνη για το μηχανάκι-συντήρηση-καύσιμα, να την έχει ο εργοδότης.

Το σχέδιο συλλογικής σύμβασης που έχουμε επεξεργαστεί τόσο για τα ξενοδοχεία, όσο και για την εστίαση, έχει ως βάση την κάλυψη όλων των εργαζομένων, κάθε ειδικότητας, που εργάζονται στις επιχειρήσεις του τουρισμού και του επισιτισμού, ανεξάρτητα από την εργασιακή σχέση και τον εργοδότη.

Λαμβάνουμε υπόψη ότι ένα σχέδιο συλλογικής σύμβασης αποτυπώνει ένα μέρος από τους στόχους πάλης και τις διεκδικήσεις για τους όρους δουλειάς, αλλά μια συλλογική σύμβαση που τελικά υπογράφεται είναι αποτέλεσμα συσχετισμού δύναμης και προϊόν ενός «συμβιβασμού», στην πορεία του

εργατικού κινήματος να συγκεντρώσει δυνάμεις και να οργανώσει την πάλη για την ικανοποίηση όλων των αναγκών των εργαζομένων.

Το περιεχόμενο και των δυο συλλογικών συμβάσεων έχει τρεις άξονες, μέσα στους οποίους προσδιορίζονται τα δικαιώματα που έχουμε κατακτήσει όλα τα προηγούμενα χρόνια, τα κατώτατα όρια μισθών σύμφωνα με τα οποία θα πρέπει να αμείβονται οι εργαζόμενοι του κλάδου στις σημερινές συνθήκες και βέβαια οι αναγκαίες προσαρμογές που έχουν προκύψει από τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί στον κλάδο τα τελευταία χρόνια.

Ο πρώτος άξονας αφορά το χρόνο εργασίας και έχει να κάνει με την υπεράσπιση του 8ωρου και του 5ημέρου που έχουν χτυπηθεί βανάουσα, τόσο από τις εθνικές κλαδικές ΣΣΕ, όσο κι από τους αντεργατικούς νόμους που διευθετούν τον εργάσιμο χρόνο, αυξάνοντας την απλήρωτη εργασία και βαθαίνοντας την εκμετάλλευση. Η υπεράσπιση του 8ωρου αποτελεί σήμερα βάση για τον αγώνα που δίνει συνολικά η εργατική τάξη για τη μείωση του εργάσιμου χρόνου. Ο δεύτερος άξονας καθορίζει τα ελάχιστα όρια μισθών για κάθε ειδικότητα και προσδιορίζει όλες τις προσαυξήσεις και τα επιδόματα που αποτελούν σήμερα το εργατικό εισόδημα. Έχουν ληφθεί υπόψη οι εξελίξεις με την ακρίβεια, τις μειώσεις που έχουμε υποστεί τα τελευταία 10 χρόνια και βέβαια την εξέλιξη της κερδοφορίας στην εστίαση και στα ξενοδοχεία. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ ο κλάδος της παροχής υπηρεσιών καταλύματος και υπηρεσιών εστίασης είναι ο χαμηλότερα αμειβόμενος με ετήσιο εισόδημα 9.904 ευρώ, 7.776 κάτω από τον μέσο όρο ετήσιου εισοδήματος από μισθούς. Κανένας μισθός να μην είναι κάτω 870 ευρώ και θα αυξάνεται ανάλογα με την ειδικότητα σε αντιστοιχία με τους μισθούς που ισχύουν σήμερα. Συμπεριλαμβάνουμε επίσης ειδικότητες που δεν ήταν ενταγμένες σε προηγούμενες συλλογικές συμβάσεις.

Ο τρίτος άξονας περιλαμβάνει σημαντικούς όρους που καθορίζουν τους όρους εργασίας μέσα στους χώρους δουλειάς, όπως η επαναπόσληψη των εποχικών εργαζομένων, οι άδειες, η προστασία της μητρότητας και άλλα.

Το γεγονός ότι έχει ήδη προχωρήσει στην επιχείρηση ΣΕΛΕΚΤ ΣΕΡΒΙΣ ΠΑΡΤΝΕΡ το επιχειρησιακό σωματείο σε διαπραγματεύσεις με την επιχείρηση για την υπογραφή επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης είναι ενθαρρυντικό. Εξίσου ενθαρρυντικό είναι το γεγονός ότι στην επιτυχημένη απεργία της 6ης Απρίλη, η μεγάλη πλειοψηφία των επιχειρησιακών σωματείων του κλάδου που δραστηριοποιούνται στην περιοχή της Ανατολικής Αττικής πήραν απόφαση συμμετοχής (επιχειρησιακά σωματεία σε Newrest, Sofitel, Grand Resort Lagonissi, Σελέκτ Σέρβις Πάρντερ).

Σε αυτή την κατεύθυνση συνεχίζουμε να δίνουμε τη μάχη της προετοιμασίας της απεργίας της 1ης Μάη, ενάντια στον πόλεμο, την ακρίβεια και την εκμετάλλευση. Οι μάχες του χθες φωτίζουν τους αγώνες του σήμερα! Με κριτήριο τα συμφέροντά μας, τις σύγχρονες ανάγκες μας βγαίνουμε μπροστά!

Της Αγάπης Καρούση Οργανωτικής Γραμματέα του Δ.Σ του ΕΚ Λαυρίου-Αν Αττικής εργαζόμενης στον επισιτισμό

Ο πόλεμός τους σκοτώνει ότι άφησε όρθιο η ειρήνη τους.

Μπ.Μπρεχτ

ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

Εδώ και περίπου δύο μήνες μαίνεται μια ακόμα ιμπεριαλιστική σύγκρουση που σηματοδοτήσε η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία.

Η εισβολή του Ρωσικού στρατού στο Ουκρανικό έδαφος δεν ήρθε σαν κεραυνός εν αιθρία, και πολύ περισσότερο δεν έγινε γιατί τάχα τρελάθηκε ο Ρώσος Πρόεδρος Πούτιν, θέλοντας να γίνει ένας νέος Τσάρος ή να ξαναφτιάξει δήθεν την παλιά Σοβιετική Ένωση. Ναι, αυτή που ο ίδιος μαζί με άλλους πρωτοστάτησε στην αντεπανάσταση και την διάλυση της το 89-91. Αυτές και άλλες τέτοιες θεωρίες ακούμε αυτές τις μέρες, που σκοπό έχουν να συσκοτίσουν τους λόγους που γίνεται ένας ιμπεριαλιστικός πόλεμος.

Ένας πόλεμος που το φιτίλι του έχει ξεκινήσει να ξετυλίγεται πολλά χρόνια πριν, με την προσπάθεια των ΝΑΤΟ-ΗΠΑ-ΕΕ να βάλουν στο χέρι το Ουκρανικό υπέδαφος και τους δρόμους μεταφοράς, στηρίζοντας ως πρόεδρο από το 2014 τον πραξικοπηματία Ποροσένκο και μετά τον «εκλεγμένο» Ζελένσκι. Πρόεδροι που ανοιχτά και ασυγκάλυπτα συνεργάστηκαν, συνεργάζονται και ενέταξαν στις δομές του κράτους νεοναζιστικά τάγματα, όπως του «Αζόφ» που σπέρνουν τον τρόμο δολοφονώντας όποιον αντιστέκεται και έχει άλλη γνώμη στο εσωτερικό της χώρας.

Να πάρουμε τα πράγματα όμως από την αρχή, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσουμε να ξετυλίξουμε το κουβάρι της ιστορίας και να μας δοθούν οι σωστές απαντήσεις. Πώς οι δύο λαοί που για περίπου επτά δεκαετίες ζούσαν αρμονικά, αδελφωμένοι, προόδευαν με μια σειρά επιτεύγματα στην τεχνολογία και την επιστήμη κάτω από την ίδια σημαία, έφτασαν σήμερα να σκοτώνονται μεταξύ τους;

Οι λαοί της Ρωσίας και της Ουκρανίας έζησαν κοντά 70 χρόνια ενωμένοι και αδελφωμένοι κάτω από την σημαία του πρώτου Εργατικού κράτους στο κόσμο, της Σοβιετικής Ένωσης. Μαζί μεγαλούργησαν και πρωτοστάτησαν σε μια σειρά τομείς της κοινωνίας όπως την κατάκτηση της σταθερής και μόνιμης εργασίας για όλους, το χτίσιμο ενός δημόσιου συστήματος υγείας δωρεάν για όλο τον λαό, την δυνατότητα να έχουν πρόσβαση στον αθλητισμό, τον πολιτισμό, στην μόρφωση. Είχαν κατακτήσει ισότιμα όλοι οι εργαζόμενοι δωρεάν, χωρίς εξαιρέσεις για κανέναν, πρόσβαση στην ενέργεια, την θέρμανση, την κατοικία, τις μεταφορές.

Οι εργαζόμενοι των δύο αυτών χωρών, μαζί με τους υπόλοιπους λαούς της Σοβιετικής Ένωσης, τσάκισαν το φασισμό, ελευθερώνοντας μια σειρά χώρες κατά την διάρκεια του 2ου παγκοσμίου πολέμου, δίνοντας εκατομμύρια νεκρούς για να σωθεί η ανθρωπότητα από ό,τι πιο σκοταδιστικό έχει γεννηθεί μέχρι σήμερα, τον ναζισμό-φασισμό.

Την τελευταία δεκαετία του περασμένου αιώνα, η αντεπανάσταση και το πισωγύρισμα στο έδαφος της Σοβιετικής Ένωσης με την διάλυση της και την καπιταλιστική παλινόρθωση, χώρισε ξανά τις δύο χώρες, που πλέον με την εξουσία να έχει περάσει στα χέρια των κεφαλαιοκρατών, τις χώριζε η δίψα των αστικών τάξεων της κάθε μιας να επικρατήσει στο ανταγωνισμό για τα κέρδη προς όφελος τους, εις βάρος φυσικά των λαών και των δύο χωρών.

Από τα πρώτα χρόνια κιόλας της καπιταλιστικής εξουσίας στις δύο χώρες, οι λαοί τους είδαν μια σειρά από κατακτήσεις να χάνονται, να γίνονται βора στις επιδιώξεις των αστικών τάξεων εκατέρωθεν.

Ρώσοι και Ουκρανοί εργάτες είδαν να γίνεται παρελθόν η μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, η ελεύθερη πρόσβαση σε μια σειρά κοινωνικές ανάγκες και παροχές όπως ο αθλητισμός, ο πολιτισμός, η μόρφωση, η υγεία, η ενέργεια, η κατοικία κλπ. Όλα πήραν τον δρόμο της ιδιωτικοποίησης, μια σειρά από δικαιώματα τσακίστηκαν δυσκολεύοντας την ζωή των εργαζομένων και στις δυο χώρες.

Την ίδια ώρα οι αστικές τάξεις των δύο χωρών, ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία, η κάθε μία για τα δικά της συμφέροντα τράβηξαν αντίθετους δρόμους κυρίως γιατί μερίδα της αστικής τάξης της Ουκρανίας διάλεξε να έρθει σε σύγκρουση με αυτήν της Ρωσίας και να βρει συμμάχους στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δικό τους δημιούργημα είναι η κυβέρνηση Ζελένσκι, με την δική τους βοήθεια βρέθηκε στην εξουσία στα πλαίσια του σχεδιασμού κυρίως των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ για να περικυκλώσουν την Ρωσία από την μία, και φυσικά για να βάλουν χέρι στις πλουτοπαραγωγικές πηγές της Ουκρανίας και να ελέγξουν τους δρόμους μεταφοράς, από την άλλη.

Αυτό φυσικά (ο ανταγωνισμός για το κέρδος) δεν έχει γίνει αναίμακτα ποτέ στην ιστορία, δε θα μπορούσε να γίνει αναίμακτα και για τους δύο

συγκεκριμένους λαούς. Ιδιαίτερα για το λαό της Ουκρανίας η στήριξη της νέας κατάστασης με Ποροσένκο και Ζελένσκι έχει κοστίσει εδώ και 8 χρόνια τις ζωές πρωτοπόρων εργαζομένων, αλλά και απλού λαού. Η συνεργασία με το νεοναζιστικό τάγμα του «Αζόφ» έχει σαν αποτέλεσμα να κυνηγηθούν, να βασανιστούν και να εκτελεστούν εργαζόμενοι, απλός λαός οι οποίοι δεν συμφωνούσαν με την πολιτική που ασκείται στην χώρα. Δικό τους έργο ήταν η μαζική δολοφονία άνω των 100 ανθρώπων στη λεγόμενη «σφαγή της Οδησσού» τον Μάη του 2014, όταν άλλοι κήκαν ζωντανοί και άλλοι εκτελέστηκαν επιτόπου στο κτίριο των Εργατικών Συνδικάτων της Οδησσού. Από την άλλη πλευρά, ο Ρωσικός λαός και αυτός στα πλαίσια των σχεδιασμών της αστικής τάξης της δικής του χώρας βρίσκεται αντιμέτωπος με μια σειρά προβλήματα.

Μια σειρά δικαιώματα όλο αυτό το διάστημα τσακίζονται στο όνομα της επιθετικότητας του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ και της ετοιμότητας και ενίσχυσης που πρέπει να έχουν οι στρατιωτικές της δυνάμεις. Η ακόρεστη δίψα των «ολιγαρχών» (δηλαδή της τάξης που έχει την εξουσία μετά την επικράτηση της αντεπανάστασης) για κέρδη έχει τσακίσει την ζωή εκατομμυρίων εργατών της χώρας.

Πάνω λοιπόν σε αυτό το έδαφος οι αστικές τάξεις των δύο χωρών οδήγησαν τους δύο λαούς που έζησαν αγαπημένοι και αδελφωμένοι πολλές δεκαετίες, σήμερα να χάνουν την ζωή τους εκατέρωθεν για το ποια αστική τάξη θα κερδίσει στο μεγάλο ανταγωνισμό για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των δρόμων μεταφοράς τις σφαίρες επιρροής, τις πρώτες ύλες κτλ.

Η πορεία της καπιταλιστικής παλινόρθωσης και στις δυο αυτές χώρες, η πολεμική σύγκρουση με την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία αλλά κυρίως το πως έζησαν αδελφωμένοι οι δύο λαοί με ευημερία και προκοπή, με τεράστιες κατακτήσεις για δεκάδες χρόνια, στα πλαίσια της πρώτης προσπάθειας οικοδόμησης του πρώτου Εργατικού κράτους στο κόσμο αποδεικνύει περίτρανα και χωρίς να αφήνει χαρμάδα αντιπαράθεσης ότι ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης περιέχει μόνο φτώχεια, ανεργία, προσφυγιά, πολέμους, επιβειβαίνοντας περίτρανα τον ποιητή πως ο πόλεμος τους σκοτώνει ότι άφησε όρθιο η ειρήνη τους.

\$
€
₺

Του Μάη Μέντη
Πρόεδρου του Δ.Σ του ΕΚ
Λαυρίου-Αν Αττικής

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΠΟΛΕΜΟΥ

Αυτοί που βρίσκονται ψηλά
θεωρούν ταπεινό
Να μιλάς για το φαί
Ο λόγος; Έχουνε κι όλας φάει

Οι ταπεινοί αφήνουν τον κόσμο
Χωρίς να'χουνε δοκιμάσει κρέας της
προκοπής

Πώς ν'αναρωτηθούν πού'θε έρχονται
Και πού πηγαίνουν
Είναι τα όμορφα δειλινά τόσο αποκαμωμένοι
Το βουνό και την πλατεία τη θάλασσα
Δεν τά'χουν ακόμα δει
Όταν σημαίνει η ώρα τους

Αν δεν νοιαστούν οι ταπεινοί
Γι'αυτό που είναι ταπεινό
Ποτέ δεν θα υψωθούν

Το ημερολόγιο
Δεν δείχνει ακόμα την ημέρα
Όλοι οι μήνες, όλες οι ημέρες
Είναι ανοιχτές
Κάποια απ' αυτές θα σφραγιστεί
Μ' έναν σταυρό

Οι εργάτες φωνάζουν για ψωμί
Οι έμποροι φωνάζουν γι'αγορές
Οι άνεργοι πεινούσαν
Τώρα πεινάνε κι όσοι εργάζονται

Αυτοί που αρπάνε το φαί απ' το τραπέζι
Κηρύχουν τη λιτότητα
Αυτοί που παίρνουν όλα τα δοσήματα
Ζητάνε θυσιές
Οι χορτάτοι μιλάνε στους πεινασμένους
Για τις μεγάλες εποχές που θα'ρθουν
Αυτοί που τη χώρα σέρνουνε στην άβυσσο
Λες πως είναι τέχνη να κυβερνάς το λαό
Είναι πολύ δύσκολη για τους ανθρώπους του
λαού

Αυτοί που βρίσκονται ψηλά λένε
Πόλεμος και ειρήνη
Είναι δυο πράγματα ολότελα διαφορετικά
Όμως η ειρήνη τους και ο πόλεμός τους
Μοιάζουν όπως ο άνεμος κι η θύελλα
Ο πόλεμος γεννιέται απ' την ειρήνη τους
καθώς ο γιος από την μάνα
έχει τα δικά της απαίσια χαρακτηριστικά
ο πόλεμός τους σκοτώνει
ότι άφησε όρθιο η ειρήνη τους

Όταν αυτοί που είναι ψηλά
Μιλάνε για ειρήνη
Ο απλός λαός ξέρει
Πως έρχεται ο πόλεμος
Όταν αυτοί που είναι ψηλά
Καταριούνται τον πόλεμο
Διαταγές για επιστράτευση
Έχουν υπογράψει

Στον τοίχο με κιμωλία γραμμένο
Θέλουμε πόλεμο
Αυτός που τό'χε γράψει
Έπεσε κι όλας

Αυτοί που βρίσκονται ψηλά λένε
Να ο δρόμος για τη δόξα
Αυτοί που είναι χαμηλά
Να ο δρόμος για το μνήμα

Τούτος ο πόλεμος που έρχεται
Δεν είναι ο πρώτος
Πριν απ' αυτόν γίνανε κι άλλοι πόλεμοι
Όταν ετέλειωσε ο τελευταίος
Υπήρχαν νικητές και νικημένοι
Στους νικημένους ο φτωχός λαός
Πέθαινε απ' την πείνα
Τους νικητές ο φτωχός λαός
Πέθαινε το ίδιο

Σαν θα'ρθει η ώρα της πορείας
Πολλοί δεν ξέρουν
Πως επικεφαλής βαδίζει ο εχθρός τους
Η φωνή που διαταγές τους δίνει
Είναι του εχθρού τους η φωνή
Εκείνος που για τον εχθρό μιλάει
Είναι ο ίδιος τους ο εχθρός

Νύχτα
Τ'ανδρόγυνα ξαπλώνουν στο κρεβάτι τους
Οι νέες γυναίκες θα γεννήσουν ορφανά

Στρατηγέ το τανκ σου
Είναι δυνατό μηχανήμα
Θερίζει δάση ολόκληρα
Κι εκατοντάδες άνδρες αφανίζει
Μόνο που έχει ένα ελάττωμα
-χρειάζεται οδηγό
Στρατηγέ το βομβαρδιστικό
Είναι πολυδύναμο
Πετάει πιο γρήγορα απ' τον άνεμο
Κι απ' τον ελέφαντα σηκώνει βάρος πιο
πολύ
Μόνο που έχει ένα ελάττωμα
-χρειάζεται πιλότο

Στρατηγέ ο άνθρωπος είναι χρήσιμος πολύ
Ξέρει να πετάει
Ξέρει και να σκοτώνει
Μόνο που έχει ένα ελάττωμα
-Ξέρει να σκέφτεται!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΓΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 6 Απρίλη στην πλατεία Ελευθερίας στο Κορωπί από το Εργατικό Κέντρο Λαυρίου-Αν. Αττικής και από σωματεία της περιοχής. Στην συγκέντρωση χαιρετισμούς απεύθυναν ο Κώστας Αγόρος πρ. Του Σωματείου συνταξιούχων Αρτέμιδας-Σπάτων κ περίξ, ο Μιχάλης Ζαχαρίας, μέλος του Δ.Σ του Σωματείου Ιδιωτικών Υπαλλήλων Λαυρεωτικής, η Μαρίνα Γκίνη, Γεν. Γραμματέας του σωματείου της φαρμακευτική εταιρίας BOEHRINGER INGELHEIM, η Γεωργία Νέρρη, μέλος του Δ.Σ του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας εργαζόμενη στις αποθήκες του LIDL, η Αργυρώ Τσούμαρη, μέλος των ομάδων γυναικών (μέλος της ΟΓΕ) Ανθούσας, Παλλήνης, Γέρακα, ενώ την κεντρική ομιλία πραγματοποίησε ο Πρ. του ΕΚ Λαυρίου-Αν. Αττικής Μάης Μέντης. Στο τέλος της συγκέντρωσης πραγματοποιήθηκε δυναμική πορεία στο υποκατάστημα της ΔΕΗ στο Κορωπί όπου παραδόθηκε το παρακάτω Ψήφισμα που ενέκριναν οι συγκεντρωμένοι απεργοί:

ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Οι εργαζόμενοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι συνταξιούχοι, οι γυναίκες, οι νέες και νέοι που βρισκόμαστε σήμερα εδώ, εκφράζοντας δεκάδες εργατικά σωματεία, συλλόγους και φορείς του λαού της περιοχής, καταγγέλλουμε την ραγδαία αύξηση σε μία σειρά προϊόντα πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης, τους αβάσταχτους φόρους, που έχουν γίνει ένας τεράστιος βραχνάς για κάθε λαϊκή οικογένεια. Οι κύριοι υπεύθυνοι για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί είναι η κυβέρνηση και οι επιχειρηματικοί όμιλοι που συνεχίζουν την φοροληστεία από την μία και την κλοπή των μισθών μας με τις υπέρογκες αυξήσεις, για να πολλαπλασιάζουν τα υπερκέρδη τους οι επιχειρηματικοί όμιλοι, από την άλλη.

Ιδιαίτερα όμως καταγγέλλουμε, την απαράδεκτη τακτική των παρόχων ηλεκτρικής ενέργειας που σαν έτοιμοι από καιρό είχαν προνοήσει και μέσα από την «Ρήτρα Αναπροσαρμογής» μετακυλούν τα βάρη στα λαϊκά νοικοκυριά στέλνοντας λογαριασμούς ηλεκτροσόκ στους καταναλωτές.

Όλες αυτές οι ανατιμήσεις δεν είναι απότοκα μόνο του ιμπεριαλιστικού πολέμου, έχουν αρχίσει πολύ πριν και οφείλονται στον άγριο ανταγωνισμό των μονοπωλιακών ομίλων, στην απελευθέρωση της ενέργειας, στην ολοένα και περισσότερο ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ από όλες τις κυβερνήσεις, που έχουν μετατρέψει το αγαθό της ενέργειας σε πανάκριβο εμπόρευμα.

Δεν ανεχόμαστε τον 21ο αιώνα που η τεχνολογία, η επιστήμη και η παραγωγικότητα της εργασίας έχουν φτάσει σε απίστευτα επίπεδα, ο εργαζόμενος λαός να μην μπορεί να τα φέρει βόλτα, να ζει με την ανασφάλεια, να στερείται βασικών αγαθών, να ζει μέσα στην ενεργειακή φτώχεια.

Τα Συνδικάτα, το Εργατικό Κέντρο Λαυρίου-Αν. Αττικής, οι φορείς που βρισκόμαστε σήμερα εδώ προειδοποιούμε την κυβέρνηση, τις εταιρείες παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, την ΔΕΗ και τον ΔΕΔΔΗΕ που είναι ακόμα οι κύριοι πάροχοι, να μην τολμήσουν να κόψουν το ρεύμα σε κανένα λαϊκό νοικοκυριό που αδυνατεί να πληρώσει τα αβάσταχτα τιμολόγια, που για λίγη κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας καλούνται να πληρώσουν ασύλληπτα πόσα ρήτρα Αναπροσαρμογής.

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους, τα Εργατικά Σωματεία, Συλλόγους Αυτοαπασχολούμενων, Γυναικών, άλλους φορείς της κοινωνίας να παλέψουμε για ένα πανελλαδικό κίνημα που θα απαιτεί την κατάργηση της ούτως ή άλλως παράνομης ρήτρας Αναπροσαρμογής και άλλων φόρων στην ηλεκτρική ενέργεια και θα επιβάλει με την πάλη του Ρεύμα φθηνό για όλο το λαό.

ΚΟΡΩΠΙ 6 ΑΠΡΙΛΗ 2022

Τι και αν αυτοί... ...εμείς, ο εργαζόμενος λαός, να απαιτήσουμε...!

Τι και αν, εδώ και δύο μήνες σχεδόν, στο έδαφος της Ουκρανίας, διεξάγεται ένας ακόμη πόλεμος, από αυτούς που ο λαός δυσκολεύεται να κατανοήσει ποιος είναι άραγε ο καλός και ποιος ο κακός στην ιστορία. Ποιος είναι ο "τρελός" και ποιος ο "αφελής" εκείνος ηγέτης, που εξαιτίας των επιλογών του, βρίσκεται η χώρα του σε εμπόλεμη κατάσταση, όπως φροντίζουν κανάλια και ΜΜΕ να προπαγανδίζουν με ιδιαίτερο ζήλο.

Εμείς, οι εργαζόμενοι, θα πρέπει να μην παγιδευόμαστε σε τέτοια ψευτοδιλήμματα επιλογής στρατοπέδου ιμπεριαλιστή και να παλεύουμε για το συμφέρον των λαών, για την δικαίωση της τάξης μας!

Να καταδικάζουμε κάθε ιμπεριαλιστικό πόλεμο και το σύστημα αυτό που τους γεννά μαζί με προσφυγιά και φτώχεια και να παλεύουμε για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, για άλλη κοινωνία.

Τι και αν, τα θύματα από την πανδημία συνεχώς αυξάνονται, όπως αυξάνονται και όσοι συμπολίτες μας χρήζουν κατάλληλης νοσηλείας, αλλά λόγω έλλειψης μέριμνας "φιλοξενούνται" στους διαδρόμους των νοσοκομείων, όπου αυτά υπάρχουν και βεβαίως υπολείπονται.

Εμείς, θα πρέπει να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και με μαχητικότητα και πείσμα, να διεκδικήσουμε την δημόσια, δωρεάν, λειτουργία νοσοκομείου στην Ανατολική Αττική και των κέντρων υγείας που εσκεμμένα υποβαθμίζονται.

Αρκεί να σκεφτεί κάποιος από εμάς που εργαζόμαστε στον κατά τα άλλα σύγχρονο και λειτουργικό χώρο του Εκπαιδευτικού Χωριού, πως αν συμβεί κάποιο ατύχημα στην διάρκεια της βάρδιας μας, όπως έχουν συμβεί και έχουν αποσιωπηθεί, δεν υπάρχει τίποτε άλλο πλησίον του χώρου, πέρα από το υποστελεχωμένο Κέντρο Υγείας Σπάτων, που να μπορεί να εξυπηρετήσει.

Τι και αν, η ακρίβεια τσακίζει τις ζωές μας, αναγκάζοντας μας να κάνουμε όλο και περισσότερες περικοπές σε βασικά είδη πρώτης ανάγκης, προκειμένου να καλύψουμε χρέη, δάνεια, λογαριασμούς.

Εμείς, θα πρέπει με γνώμονα τις ανάγκες μας, να απαιτήσουμε την κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης, την κατάργηση της ρήτρας αναπροσαρμογής του ηλεκτρικού ρεύματος, την διαγραφή των χρεών μας στις τράπεζες.

Να μην μείνει κανένα σπίτι χωρίς ρεύμα! Κανένα σπίτι σε πλειστηριασμό!

Τι και αν, είτε εργαζόμαστε στον επισιτισμό είτε στο εμπόριο, απαιτείται να καλύπτουμε επαρκώς και δύο και τρία πόστα ανά βάρδια, γιατί έτσι δείχνουμε την εργατικότητα και την συνέπεια μας απέναντι στην επιχείρηση που επέλεξε να μας εμπιστευτεί και να μας εντάξει στην "οικογένεια" της.

Τι και αν, εκτός του εργάσιμου χρόνου, που για κανέναν λόγο δεν είναι σταθερός, καλούμαστε να αφιερώνουμε πολλές παραπάνω ώρες, στην μεταφορά μας, από και προς τον χώρο του Εκπαιδευτικού, καθιστώντας έτσι την εργάσιμη μέρα σε ημέρα που δεν μπορείς να κάνεις τίποτα περισσότερο από το να πας και να γυρίσεις από την δουλειά.

Αν υπολογίσουμε σε αυτό και τα σπαστά ωράρια που εφαρμόζουν στο σύνολο τους τα καταστήματα του χώρου για να καλύπτουν έτσι τις ώρες αιχμής, που η επισκεψιμότητα είναι αυξημένη, τότε μιλάμε για ολόκληρες ημέρες που είμαστε "εγκλωβισμένοι" στον χώρο, θυσιάζοντας ώρες πολλές μέχρι την επανέναρξη της βάρδιας μας, φορτώνοντάς μας επιπλέον κόυραση.

Στην περίπτωση συναδέλφων φοιτητών, που αναγκαστικά συνδυάζουν σπουδές και δουλειά για να τα βγάλουν πέρα με τα έξοδα που τρέχουν, η εφαρμογή της εκ περιτροπής εργασίας πραγματοποιείται δήθεν για την εξυπηρέτηση του φοιτητή-εργαζόμενου. Τους μήνες που οι τζιροι πραγματοποιούν "χαμηλές πτήσεις" αυτό δουλεύει κι εξυπηρετεί, τελικά, μια χαρά τους ομίλους και τα καταστήματα αυτών. Τους μήνες όμως, που έχουμε αύξηση των επισκεπτών, πχ έναρξη σεζόν, που η εντατικοποίηση βαραίει κόκκινο, ζητούν από τους συναδέλφους να είναι πιο ευέλικτοι, γιατί πολύ απλά δεν βγαίνει το πρόγραμμα! Γιατί πολύ απλά, προκειμένου να αυξηθούν τα κέρδη

των πολυεθνικών και να αποσβέσουν το εργατικό κόστος, δεν θα προβούν στις απαραίτητες νέες προσλήψεις προσωπικού, αλλά θα τεντώσουν τα ωράρια των ήδη υπαρχόντων.

Σε αυτό, να προστεθεί και ο εσωτερικός δανεισμός ή η εσωτερική μεταφορά των εργαζομένων που απασχολούνται στον ίδιο όμιλο, όπως την αποκαλούν, που σήμερα ορίζει ότι θα δουλέψεις στο Εκπαιδευτικό, τον άλλον μήνα στο Αεροδρόμιο και όπου τελικά υπάρξει ανάγκη, ακόμη και στο κέντρο της Αθήνας. Αν πρόκειται δε και για κάτοικο της Ανατολικής Αττικής, τότε η διαδρομή για την δουλειά μετατρέπεται σε πολύωρο κουραστικό καθημερινό ταξίδι, ώρες που προστίθενται στην δουλειά και -εννοείται- δεν αποζημιώνονται.

Εμείς, ο εργαζόμενος λαός συνολικά, θα πρέπει να δυναμώσουμε τα ταξικά σωματεία μας. Να απαιτήσουμε 7ωρο πενήνήμερο με κατώτατο μισθό τα 825€, την υπογραφή Γενικής Συλλογικής Σύμβασης, από την οποία απορρέουν και άλλα δικαιώματα για τον εργαζόμενο, όπως τα μέτρα προστασίας, υγιεινής και ασφάλειας. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους! Να απαιτήσουμε να αυξηθούν και να σταθεροποιηθούν τα δρομολόγια στις λεωφορειακές γραμμές που εξυπηρετούν τον μεγάλο όγκο των εργαζομένων από και προς το Εκπαιδευτικό Χωριό.

Τι και αν συμβαίνουν όλα αυτά, τι και αν λίγο ως πολύ όλοι μας τα ίδια βιώνουμε, μας θέλουν απομονωμένους, μόνους, απογοητευμένους.

Να μην το επιτρέψουμε! Η λύση δεν είναι άλλη, εκτός από τον οργανωμένο, ταξικό αγώνα!

Κόντρα στα μέτρα κυβέρνησης και εργοδοσίας που μας θέλουν υποταγμένους, δειλούς, στην κυριολεξία σκλάβους του 21ου αιώνα!

Μόνο μέσα από μαζικούς αγώνες θα βρούμε πιο δυνατοί!

Της Χριστίνας Κακοταρίτου μέλους του Δ.Σ του ΕΚ Λαυρίου-Αν Αττικής εργαζόμενης στο Εκπαιδευτικό Χωριό

ΣΤΗΝ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟΓΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΒΑΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ...

...να μη γίνουν οι εργαζόμενοι παραπτεταμένη βαλίτσα...

Πριν από λίγες μέρες ανακοινώθηκε ο πληθωρισμός Μαρτίου. Κατέγραψε νέα αύξηση και έφτασε στο 8,9%. Αν και δεν είμαστε οικονομολόγοι, αντιλαμβανόμαστε στην καθημερινότητά μας το τι σημαίνει αυτό πρακτικά: Το καλάθι του σούπερ μάρκετ χωράει όλο και λιγότερα, ο λογαριασμός του ρεύματος ανεβαίνει στα ύψη και μαζί με το νοίκι και το τηλέφωνο εξανεμίζουν έναν ολόκληρο μισθό.

Σαν να μην έφταναν αυτά, η κυβέρνηση δίνει το πράσινο φως να συνεχιστούν οι αντεργατικές ρυθμίσεις που, με πρόσχημα την πανδημία, εφαρμόζονται 2 χρόνια τώρα. Επέκταση του προγράμματος ΣΥΝ-ΕΡΓΑΣΙΑ, των ελαστικών μορφών απασχόλησης, τηλεργασία κτλ.

Η τουριστική σεζόν έχει πλέον αρχίσει και οι εκτιμήσεις που γίνονται εδώ και καιρό, ότι πιθανόν να φτάσει τα επίπεδα του 2019, φαίνεται να επαληθεύονται μέχρι τώρα. Τρίβουν τα χέρια τους λοιπόν όσοι δραστηριοποιούνται στο χώρο του τουρισμού. Από τους ξενοδόχους, τους εφοπλιστές, τις αεροπορικές εταιρείες, μέχρι τις εταιρείες επίγειας εξυπηρέτησης. Και πώς να μην είναι τρισευχισμένοι, αφού τα έσοδά τους θα γνωρίσουν τεράστια αύξηση, ενώ τα έξοδά τους θα παραμείνουν πολύ χαμηλά.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα για αυτό, είναι το πρόγραμμα ΣΥΝ-ΕΡΓΑΣΙΑ. Όσοι εργαζόμενοι εντάσσονται στο πρόγραμμα αυτό, έχουν μηνιαίες απώλειες εισοδήματος που φτάνουν μέχρι και το 20%, οι επιχειρήσεις όμως γλιτώνουν μέχρι και το 50% του λεγόμενου μισθολογικού κόστους και εξολοκλήρου τις ασφαλιστικές εισφορές. Επιπλέον με τα επιδοτούμενα προγράμματα του ΟΑΕΔ (6μηνα), πάλι ο εργαζόμενος μέσα από τις κρατήσεις που έχει (κρατικός προϋπολογισμός) πληρώνει τις εισφορές του εργοδότη προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Επιστέγασμα όλων αυτών αποτελεί ο νόμος Χατζηδάκη (ν.4808/21), που συνόψισε και επέκτεινε ότι αντεργατικό μέτρο έχει παρθεί όλα αυτά τα χρόνια, από όλες ανεξαρτήτως τις κυβερνήσεις. Ελαστικά ωράρια απασχόλησης, απλήρωτες υπερωρίες, διευθέτηση του εργασιμου χρόνου κτλ. Διαφημίζοντάς τον ο ίδιος ο υπουργός «Εργασίας» βγαίνοντας στα ΜΜΕ έλεγε το αμίμητο «οι εργαζόμενοι μπορεί να θέλουν να δουλεύουν περισσότερο το καλοκαίρι και να μην πληρώνονται υπερωρίες... για να τα πάρουν σε μέρες αδείας και ρεπό όταν θέλουν...». Αλήθεια πόσο «ελεύθερος» είναι κάθε εργαζόμενος να ζητήσει από μόνος του τη διευθέτηση; Μόνο αφελής δεν είναι ο Χατζηδάκης, γνωρίζει πολύ καλά ότι οι αεροπορικές εταιρείες θα αξιοποιήσουν το μέτρο εκβιαστικά σε περιόδους χαμηλής κίνησης. Όπως και το έχουν πράξει στο παρελθόν.

Να σημειωθεί εδώ, βέβαια, ότι τα παραπάνω έγιναν με πρόσχημα την πανδημία που επιτάχυνε τη νέα οικονομική κρίση, λίγα μόλις χρόνια μετά από αυτή του 2010-2018. Τώρα όμως που όλοι λένε ότι έρχεται η περιβόητη ανάπτυξη στη ναυαρχίδα της ελληνικής οικονομίας, τον τουρισμό, γιατί συνεχίζεται η εφαρμογή αυτών των μέτρων; Η απάντηση προφανής. Και στην κρίση και

στην ανάπτυξη, το μάρμαρο το πληρώνει ο εργαζόμενος.

Υπερβολές; Το αντίθετο. Και θα αναφέρουμε ορισμένα παραδείγματα για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι.

Το 2010, όταν εκδηλώθηκε η προηγούμενη κρίση στη χώρα μας, είχε προηγηθεί μία περίοδος που οι ρυθμοί ανάπτυξης της χώρας ξεπέρασαν αυτούς της Ευρωζώνης. Τότε, με πρόσχημα «να πιάσουμε τους στόχους», οι αυξήσεις στους μισθούς μετά από τις «σκληρές» συζητήσεις της ΓΣΕΕ με τους εργοδότες, ήταν της τάξης το €1 την ημέρα, ενώ στις συντάξεις δεν έφταναν ούτε για ένα κουλούρι. Την περίοδο της κρίσης, με πρόσχημα τις αντοχές της Οικονομίας αυτή τη φορά, κοπήκανε μισθοί, συντάξεις, αυξήθηκαν οι έμμεσοι και άμεσοι φόροι, μπήκαν και νέοι (ΕΝΦΙΑ). Αυτά βέβαια για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους.

Για τις μεγάλες επιχειρήσεις και τους ομίλους έγιναν τα ακριβώς αντίθετα. Περισσότερες και νέες φοροαπαλλαγές, επιδοτήσεις εκατομμυρίων. Έτσι, και μετά τον απαράδεκτο για τον 21ο αιώνα αποκλεισμό χιλιάδων ανθρώπων στην Αττική Οδό με τα χιόνια, μάθαμε ότι η εν λόγω επιχείρηση είναι πλήρως απαλλαγμένη από τον ΕΝΦΙΑ και τα δημοτικά τέλη. Είναι η μοναδική; Ασφαλώς και ΟΧΙ.

Τις ίδιες διευκολύνσεις απολαμβάνει και η Fraport για όλα της τα αεροδρόμια που της παραχωρήθηκαν από την ελληνική κυβέρνηση στη θητεία του ΣΥΡΙΖΑ. Ταυτόχρονα, μαζί με τη Fraport και οι υπόλοιπες εταιρείες που δραστηριοποιούνται στα αεροδρόμια ενισχύθηκαν με πακτωλό χρημάτων, ενώ την ίδια στιγμή απέλυαν σωρηδόν εργαζόμενους και κρατούσαν τους υπόλοιπους σε ομηρεία με συμβάσεις ορισμένου χρόνου για 10 και 15 χρόνια. Σαν να μην φτάνουν όλα αυτά, παίζουν με την υπομονή μας αφού την ίδια περίοδο που η τιμή των καυσίμων έχει απογειωθεί, κυρίως λόγω των φόρων, και οι λαϊκές οικογένειες προσπαθούν να βρουν τρόπο να ζεστάνουν τα παιδιά τους, εφοπλιστές και αεροπορικές εταιρείες παίρνουν τα καύσιμα ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΑ!

Είναι πλέον ξεκάθαρο: Καμία εμπιστοσύνη σε αυτούς που μας λένε «κάνε υπομονή» μέχρι να ξανάρθει η ανάπτυξη. Σε όσους θυσιάζουν τη ζωή τη δική μας και των παιδιών μας για «εθνικούς στόχους», όπως έγινε με τα μνημόνια. Δεν ακούμε πια τα παρακαλετά των εργατοπατέρων σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ για «κοινωνικούς διαλόγους».

Όλα έχουν τον ίδιο παρονομαστή: Να «ξεπλυθεί» η πολιτική που θέλει τον εργάτη να πληρώνει διπλά και τριδίπλα τα κέρδη του κεφαλαίου. Ανεργία, απλήρωσι, μισθοί ψίχουλα, φοροληστεία και ακρίβεια μας περιμένουν και την επόμενη μέρα.

Όλα αυτά τα χρόνια εξάλλου είδαμε στο αεροδρόμιο χιλιάδες εργαζόμενους να μένουν άνεργοι, άλλοι να χάνουν σημαντικό κομμάτι του μισθού τους και την ίδια ώρα αεροπορικές εταιρείες να αγοράζουν με τις ντουζίνες τα καινούρια αεροπλάνα. Να ανταγωνίζονται μεταξύ τους ποιος θα βγάλει γρηγορότερα από τον άλλον εκατομμύρια ενώ οι εργαζόμενοι έχουν φτάσει στο σημείο παλεύουν να μην τους κόψουν το ρεύμα. Επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά ότι δεν υπάρχουν σωτήρες για τον εργαζόμενο λαό!

Για να μπει ένα "STOP" στον αντιλαϊκό κατήφορο απαιτείται η οργανωμένη απάντηση του λαού, μέσα από τα σωματεία του και τα συνδικάτα. Να παραμερίσει όλους όσους έχουν αμαυρώσει, εκφυλίσει και ευνουχίσει τη λειτουργία τους.

Με τη μαζική, ουσιαστική και ζωντανή συμμετοχή των ίδιων των εργαζόμενων, να αναδειχθούν πρωτοπόροι αγωνιστές συνάδελφοι, μπροστάρηδες στο δύσκολο αγώνα που έχουμε μπροστά μας. Που δε θα τα διπλώνουν ή θα τακιμιάζουν με την εργοδοσία για να παζαρεύουν τι θα χάσουν οι εργαζόμενοι.

Για να ανασάνουμε από την ακρίβεια, θα πρέπει να πάρουμε εμείς την υπόθεση στα χέρια μας, διεκδικώντας Συλλογικές Συμβάσεις με ουσιαστικές αυξήσεις και ανθρώπινες συνθήκες εργασίας με μέτρα πραγματικής προστασίας της υγείας μας στην εργασία.

Να διεκδικήσουμε με τον αγώνα μας την κατάργηση των χαρατσιών και της φοροληστείας.

Καμία άλλη θυσία της ζωής και της υγείας των εργαζόμενων. Να δοθούν καλοκαιρινές άδειες σε όλους τους εργαζόμενους. Άμεση στελέχωση όλων των ειδικοτήτων με επαρκές προσωπικό. Να μην είναι κανένας εργαζόμενος εκτεθειμένος από κακοσυντηρημένο εξοπλισμό και ελλιπή πόστα.

Για να απαλλαγούμε από τους άδικους πολέμους που γίνονται ανάμεσα στους ληστές των λαών. Να τραβήξουμε το δικό μας δρόμο ανάπτυξης, έξω από κάθε ιμπεριαλιστική ένωση, που θα έχει ως μοναδικό κίνητρο την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Ανταπόκριση από το αεροδρόμιο Αθηνών

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2022

“..Κάποτε αλλάζουν οι καιροί.
Και οι ελπίδες των λαών ξεσπάνε...”

ΕΛΠΙΔΑ Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ!

**ΠΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΣΩΣΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΜΟΥΣ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΦΤΩΧΕΙΑ-ΠΟΛΕΜΟΥΣ-ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ.**

ΚΥΡΙΑΚΗ 1ΜΑΗ | 10:30π.μ | ΑΓΑΛΜΑ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ ΛΑΥΡΙΟ

Τιμούμε τους αγώνες της εργατικής τάξης, τις αιματηρές θυσίες χιλιάδων εργατών στο δρόμο της απελευθέρωσης από τα δεσμά της εκμετάλλευσης! Κρατάμε γερά το νήμα που διαπερνά και συνδέει την Πρωτομαγιά του Σικάγο το 1886, της Θεσσαλονίκης το 1936, της Καισαριανής το 1944 και κάθε Πρωτομαγιά έως σήμερα, μέρα - σύμβολο για το δίκιο της τάξης μας.

Σήμερα στη σκιά ενός ακόμα ιμπεριαλιστικού πολέμου στην Ουκρανία που ματώνει τους λαούς πάνω στους αιματοβαμμένους δρόμους των επιχειρηματικών κερδών, τη λυσσασμένη επίθεση των κυβερνήσεων απέναντι στη ζωή και τα δικαιώματα των εργαζομένων και στο δικαίωμα να οργανώνονται στα συνδικάτα και να αγωνίζονται, να απεργούν, τα μηνύματα της εργατικής πρωτομαγιάς αποτελούν φωτεινό φάρο για τους εργάτες όλου του κόσμου, κάνουν επίκαιρο το σύνθημα ότι “ελπίδα είναι η πάλη των λαών”.

Άμεση απεμπλοκή της χώρας από τον πόλεμο των ληστών! Καμία συμμετοχή στο νέο σφαγείο!

Οι ιμπεριαλιστές σκορπούν τη δυστυχία και δολοφονούν για μια ακόμη φορά τους λαούς, για τα κέρδη τους. Η δολοφονική εισβολή της Ρωσίας στο έδαφος της Ουκρανίας δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Όσες και όποιες προφάσεις και αν κάθε φορά βρίσκουν, γνωρίζουμε πως η αλήθεια που οδηγεί σε νέες πολεμικές επεμβάσεις είναι ο έλεγχος των πλουτοπαραγωγικών πηγών και των δρόμων μεταφοράς τους, ο αδυσώπητος ανταγωνισμός των ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ και Ρωσίας.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος αποτελεί την διέξοδο των επιχειρηματικών ομίλων. Είναι η συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής με ακόμα πιο άγρια μέσα που βυθίζει τους λαούς στη δυστυχία, τη φτώχεια και την προσφυγιά. Οι αρνητικές συνέπειες του στρατιωτικού οχημάτων και τη μεταφορά πολεμικού εξοπλισμού εμπλέκεται ο λαός μας, ακόμη πιο βαθιά στο νέο μακελειό για λογαριασμό του ελληνικού κεφαλαίου, που διεκδικεί συμμετοχή στη μοιρασιά της λείας και των αγορών του πετρελαίου και της ενέργειας.

Η σημερινή κυβέρνηση της ΝΔ, όπως και οι προηγούμενες, έχουν εμπλέξει την Ελλάδα στον πόλεμο. Έχουν μετατρέψει τη χώρα σε ΝΑΤΟϊκό ορμητήριο με αναβάθμιση και επέκταση των αμερικανοΝΑΤΟϊκών βάσεων. Με την συστηματική εκφόρτωση στρατιωτικών οχημάτων και τη μεταφορά πολεμικού εξοπλισμού εμπλέκεται ο λαός μας, ακόμη πιο βαθιά στο νέο μακελειό για λογαριασμό του ελληνικού κεφαλαίου, που διεκδικεί συμμετοχή στη μοιρασιά της λείας και των αγορών του πετρελαίου και της ενέργειας.

Οι εργαζόμενοι της χώρας μας δεν έχουν κανένα συμφέρον να διαλέξουν στρατόπεδο ληστών για τα συμφέροντα των πετρελαιόδων, των βιομηχάνων και των εφοπλιστών, των τραπεζιτών, των βιομηχάνων όπλων. Εδώ και τώρα πρέπει να δυναμώσουμε ο αγώνας για:

- Καμία συμμετοχή στον πόλεμο με οποιοδήποτε πρόσχημα και με οποιοδήποτε τρόπο, με πολεμικό υλικό, με στρατιωτικά μέσα, με εκστρατευτικό σώμα.
- Να μην χρησιμοποιηθεί το ελληνικό έδαφος για τα σχέδια των μακελάρηδων.
- Να κλείσουν τώρα όλες οι αμερικανοΝΑΤΟϊκές στρατιωτικές βάσεις στη χώρα.

Δε δεχόμαστε νέες αιματηρές θυσίες για τα κέρδη των εκμεταλλευτών μας!

Ο λαός μας πλήρωσε και συνεχίζει να πληρώνει μεγάλο τίμημα, με μειώσεις μισθών, συντάξεων, εισοδήματος, με σκληρή φορολογία, με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, για να ανακάμψουν τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων. Δεν πρέπει να πληρώσει με νέες περιπέτειες τα κέρδη τους.

Οι αυξήσεις ψίχουλα που νομοθετεί η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζοντας να ακυρώνει τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, δε λύνουν το μεγάλο πρόβλημα των αυξήσεων στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης, στα καύσιμα, το ρεύμα, το νερό και των χαμηλών μισθών στην Ελλάδα. Πάνω από 400.000 εργαζόμενοι έχουν μηνιαίο μισθό κάτω από 500 ευρώ. Τα part-time και οι ελαστικές μορφές εργασίας θερίζουν. Την ίδια στιγμή οι απώλειες της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων είναι πάνω από 13% την τελευταία χρονιά, ενώ ο πληθωρισμός ξεπέρασε το 8%. Τα 4 δις ευρώ που δίνει η χώρα για τη συμμετοχή της στις ΝΑΤΟϊκές δαπάνες, την στιγμή που ο λαός στενάζει να πληρώσει τη ΔΕΗ, το φυσικό αέριο και το ψωμί, είναι πρόκληση. Η κυβέρνηση δυναμώνει την κρατική καταστολή βγάζοντας παράνομη τη μία απεργία μετά την άλλη για να κάμψει τις εργατικές-λαϊκές αντιδράσεις και να περάσει ειρηνική στους αγώνες, και την ίδια στιγμή δίνει δώρα στους επιχειρηματικούς ομίλους, νέες ευκαιρίες για αμύθητα κέρδη.

Με κριτήριο τα κέρδη η εντατικοποίηση τσακίζει στους χώρους δουλειάς, με ατέλειωτα ωράρια, με δουλειά - λάστιχο, με τις «ευλογίες» των νόμων όλων των κυβερνήσεων. Με τον κατώτατο μισθό καθηλωμένο κάτω από τα όρια της φτώχειας

και με ανύπαρκτες κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, κανείς εργαζόμενος δεν ξέρει από πού να πιαστεί, τί να πληρώσει, ποια ανάγκη να πρωτοκαλύψει. Οι εργαζόμενοι να μην δείξουν καμία εμπιστοσύνη σε αυτούς που τους έχει λένε «κάνε υπομονή» μέχρι να ξανάρθει η ανάπτυξη. Σε όσους θυσιάζουν τη ζωή τη δική μας και των παιδιών μας για «εθνικούς στόχους» όπως έγινε με τα μηνύματα. Να μην ακούνε τα παρακαletά των εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, για κοινωνικούς διαλόγους.

Όλα έχουν τον ίδιο παρανομαστή: Να ξεπλυθεί η πολιτική που θέλει τον εργάτη να πληρώνει διπλά και τριπλά τα κέρδη του κεφαλαίου. Ανεργία, απληρωσιά, φοροληστία και ακρίβεια μας περιμένει και την επόμενη μέρα. Είναι ανάγκη να δυναμώσουμε ο διεκδικητικός αγώνας για:

- επαναφορά της συλλογικής διαπραγματεύσεως της ΕΓΣΣΕ ως αφετηρία για την αύξηση του κατώτερου μισθού, διεκδικώντας 825€ κατώτερο μεικτό μισθό,
- αυξήσεις στους μισθούς πάνω από το ύψος του πληθωρισμού
- κατάργηση όλων των φόρων στο ρεύμα και στο φυσικό αέριο, στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης,
- γενναία μείωση τιμών και πλαφόν στα βασικά είδη, στην ενέργεια, στα καύσιμα
- διαγραφή χρεών, κανένα εργατικό - λαϊκό σπίτι χωρίς ρεύμα, νερό, τηλέφωνο και τρόφιμα.

Οι δικές μας ανάγκες στο προσκήνιο!

Επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά ότι δεν υπάρχουν σωτήρες για τον εργαζόμενο λαό! Για να απαλλαγούμε από τους άδικους πολέμους πρέπει να σταθούμε στη σωστή πλευρά της ιστορίας με τους λαούς που αγωνίζονται ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Για να ανασάνουμε από την ακρίβεια, θα πρέπει να πάρουμε εμείς την υπόθεση στα χέρια μας, διεκδικώντας συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις και μέτρα ουσιαστικής ανακούφισης, κατάργηση φόρων και χαρατσιών. Για να τραβήξουμε το δικό μας δρόμο ανάπτυξης, έξω από κάθε ιμπεριαλιστική ένωση, που θα έχει ως μοναδικό κίνητρο την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Με την εργατική τάξη στην πρωτοπορία, σε συμμαχία με τους μικρούς αγρότες και τους επαγγελματίες, προχωράμε μπροστά για το μέλλον που μας ανήκει, για τον μεγάλο αγώνα της απελευθέρωσης των εργατών και των καταπιεσμένων από τα δεσμά της εκμετάλλευσης!

**Τιμούμε την εργατική Πρωτομαγιά με νέους αγώνες.
Όλοι στις απεργιακές συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα!**

1η ΜΑΗ 2022
ΛΑΥΡΙΟ | ΑΓΑΛΜΑ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ//10.30π.μ.

“..κάποτε αλλάζουν οι καιροί. Και οι ελπίδες των λαών ξεσπάνε...”

ΕΛΠΙΔΑ Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΛΑΥΡΙΟΥ & ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ